

Mürşüdlü Aysel İsa qızı,

Bakı Dövlət Universitetinin Hüquq fakültəsinin “İnsan hüquqları və informasiya hüququ”

UNESCO kafedrasının “İnformasiya hüququ” ixtisası üzrə magistrantı

E-mail: ayselmurshudlu@gmail.com

UOT 004:34

DOI: 10.30546/2218-9130.02.352.2024.53

İNTERNET PROVAYDERLƏRİN HÜQUQİ STATUSU

Açar sözlər: internet, internet provayder, hüquqi status, host provayder.

Ключевые слова: интернет, интернет-провайдер, правовой статус, хост-провайдер.

Keywords: internet, internet provider, legal status, host provider.

1.1. Ümumi yanaşma

Telekommunikasiya sektoruna qoyulan böyük investisiyalar nəticəsində internet bütün dünyada təsirli bir ünsiyyət vasitəsinə çevrilmişdir. İnternetin çoxistiqamətli istifadəsi ilə bir sıra hüquqi hadisələr meydana çıxmış və bu səbəbdən də internet xidmətlərinin yerinə yetirilməsində iştirak edən subyektlər ön plana çıxmışdır. İnternet xidmətlərini əlçatan edən subyektlər internet subyektləri adlanır. Bu subyektlər başda telefon və telekommunikasiya təşkilatları olmaqla server, xidmət (host) provayderi, giriş provayderi, məzmun provayderi və istifadəçilərdən ibarətdir.

İnternet xidmət provayderləri ayrı-ayrı şəxslərə və ya qurumlara internetə qoşulmağa imkan verən giriş, server icarəsi, domen adının təminatı, server hostinqi və məzmun təklifi kimi müxtəlif xidmətlər göstərən internet elementlərini ifadə edir [5, s. 741]. Xidmət provayderi

istifadəçilərə internetə qoşulmağa imkan verən, yəni istifadəçilərlə internet arasında körpü rolunu oynayan fiziki və ya hüquqi şəxslərdir [9, s. 48]. İngilis dilində ISP və ya qısaca internet xidmət provayderi kimi tanınır. İnternet provayderləri axtarış sistemi proqram təminatı, müzakirə və xəbər qrupları provayderləri, veb-sayt sahibləri və internet infrastrukturunu təmin edən telekommunikasiya xidmətləri ilə məşğul olan şirkətlərdir [10, s.151].

İnternet xidmət provayderləri istifadəçilərin internetə çıxışına, elektron xidmətlər və internetin verdiyi imkanların istifadəçilərin istifadəsinə verilməsinə şərait yaradan, beləliklə istifadəçilər və internet arasında “körpü” rolunu oynayan vasitəçilər kimi müəyyən edilir. Xidmət provayderləri tərəfindən təqdim olunan əsas xidmət istifadəçilərin internetə bağlanmasını, internetdəki ünsiyyətə və məzmunu daxil olmağı təmin etməkdən ibarətdir. Bundan başqa, məzmun təqdim etmək, domen adı vermək, hostinq xidmətləri kimi müxtəlif xidmətlər də xidmət provayderləri tərəfindən yerinə yetirilir. Ona görə də daha dolğun nəzəri anlayış Kaya Mine tərəfindən verilmişdir: “İnternet xidmət provayderləri fiziki şəxslərə və ya qurumlara internetə qoşulmağa imkan verən giriş təmin etmək, serverlərin icarəyə verilməsi, domen adlarının təmin edilməsi, serverlərin yerləşdirilməsi, məzmunun təmin edilməsi və s. kimi müxtəlif xidmətlər göstərən fiziki və ya hüquqi şəxslərdir” [5, s. 741].

1.2. İnternet provayderlərinin hüquqi statusu ilə bağlı əlaqəli anlayışlar

İctimai şəbəkənin [14] başlanğıc nöqtəsi ABŞ-dir. Sovet İttifaqının 1957-ci ildə “Sputnik” peykini kosmosa göndərməsindən sonra ABŞ müharibə zamanı və ya ondan əvvəl klassik rabitə kanallarını məhv ediləcəyi təqdirdə vahid mərkəzdən idarə olunmayan, başqa sözlə, tək bir host şəbəkəsindən asılı olmadan fəaliyyət göstərə bilən kompüter şəbəkəsi yaratmaq üçün hərəkətə keçdi [2, s. 24]. Bu məqsədlə Qabaqcıl Araşdırma Layihələri Agentliyi (ARPA – Advanced Research Project Agency) adlı qurum yaradılmışdır [6, s. 6]. Bu qurumun dəstəyi ilə tədqiqatlara başlanılmış və Los-Anjeles, Stanford və Salt Lake City şəhərlərində yerləşən dörd böyük kompüter arasında məlumat mübadiləsi həyata keçirilmişdir [4, s. 409]. Bu layihənin məqsədi bir-birindən uzaqda olan kompüterləri əlaqələndirərək, müharibədə fasiləsiz idarəetmə və təchizat göndərilməsini təmin etmək idi. Bu kontekstdə daha sonra 1971-ci ildə elektron poçt xidməti, 1979-cu ildə isə şəbəkə rabitəsi xidmətləri inkişaf etdirilmişdir [11, s. 170]. Vaxt keçdikcə ARPANET universitetlərdə və digər qurumlarda da istifadəyə verilmişdir [15, s. 57].

İnternetin yayılma sürəti digər kommunikasiya vasitələrinin yayılma sürəti ilə müqayisə olunmaz dərəcədə çox olmuşdur. Radionun 50 milyon insana çatması üçün 38 il, televiziyanın isə 50 milyon insana çatması üçün 13 il lazım idi. İnternet isə 4 il kimi çox qısa müddət ərzində 50 milyona yaxın insana çatdı [13, s. 25]. 2000-ci ilin məlumatlarına görə, istifadəçilərin sayı hər ay 5% artmaqda idi [2, s. 26]. Bu gün gəldiyimiz nöqtədə isə artıq Almaniyada olduğu kimi şirkət hüququ sahəsində ümumi yığıncaqların bəzi hüquqi tənzimləmələrlə onlayn şəkildə keçirilməsinə yol açılmışdır [3, s. 566].

Birdən çox kompüter və ya rabitə cihazını informasiya mübadiləsi aparmaq və müxtəlif resursları paylaşmaq üçün kabellər və ya ra-

dio dalğaları vasitəsilə birləşdirən struktura “şəbəkə” deyilir. Ən sadə kompüter şəbəkəsi kabellərdən istifadə edərək bir-birinə qoşulmuş iki kompüterdən ibarətdir. Şəbəkədən istifadənin əsas məqsədi kompüter şəbəkəsinə qoşulmuş istifadəçilərin şəbəkə resurslarına daxil olması və digər istifadəçilərlə əlaqə saxlamasının təmin edilməsidir.

Eyni məkanda olan və ya bir-birinə yaxın yerləşən kompüterlərin yaratdığı şəbəkələrə “Yerli Kompüter Şəbəkələri (LAN)” deyilir. LAN ev, məktəb, laboratoriya, kimi məhdud coğrafi ərazidə kompüterləri və müxtəlif cihazları bir-biri ilə əlaqələndirən kompüter şəbəkəsidir. LAN-ların xüsusiyyətləri ondan ibarətdir ki, Geniş Sahə Şəbəkələrindən (Wide Area Network-WAN) fərqli olaraq, onlar daha kiçik ərazidə daha yüksək sürətli məlumat ötürülməsinə malikdirlər və daimi əlaqə təmin etmək üçün “ıcarəyə götürülmüş telekommunikasiya xətlərinə (Leased telecommunication lines)” ehtiyacları yoxdur.

WAN birdən çox cihazın bir-biri ilə əlaqə saxlamasına imkan verən böyük fiziki və ya məntiqi şəbəkədir. Onlar yerli şəbəkələrin bir-biri ilə əlaqələndirilməsini təmin edən çox böyük şəbəkələrdir. Ən məşhur geniş sahə şəbəkəsi internetdir.

İnternetdəki kompüterlərin maneəsiz məlumat ötürməsinə təmin etmək üçün hazırlanmış ümumi qaydalar toplusuna ötürülməyə nəzarət protokolu (TCP/IP) deyilir [4, s. 407]. İnformasiya şəbəkəsində informasiyanın ötürülməsi və paylaşılması müəyyən qaydalar çərçivəsində həyata keçirilir. Bu qaydalara qısaca «internet protokolları» və ya TCP/IP protokol ailəsi deyilir [9, s. 29]. Başqa sözlə, TCP/IP şəbəkə rabitəsini təmin edən protokollar toplusudur [17, s. 7]. İnternetdə məlumat ötürmək üçün istifadə olunan ümumi protokol olan TCP/IP iki protokoldan ibarətdir. İnternetdə bütün növ xidmətlər TCP/IP vasitəsilə həyata keçirilir [9, s. 29]. Bu protokollara faylların qəbulu/göndərilməsi protokolu (File Trans-

fer Protocol-FTP) və elektron poçt rəbətəsi protokolu (Simple Mail Transfer Protocol-SMTP) nümunə kimi göstərilə bilər [4, s. 470]. Adını tez-tez eşitdiyimiz ümumdünya internet xidməti (World Wide Web-www) mühitində bir-biri ilə əlaqəli obyektlərin ötürülməsini təmin edən protokol isə hiper mətn ötürmə protokolu (Hyper Text Transfer Protocol-HTTP) adlanır [2, s. 27].

Ümumi olaraq internet adlanan “ümumdünya internet xidməti” (World Wide Web - www) bütün dünyada minlərlə kompüterdə saxlanılan milyonlarla fayldan ibarət bir bütündür [12, s. 22]. Biz bunu dünyanı əhatə edən şəbəkə kimi də izah edə bilərik. Bu, qısaca olaraq “web” - ingiliscə “hörümçək toru” sözündən gəlir. Onun hörümçək torundan ilhamlandığını və kompüter şəbəkəsini ifadə etmək üçün istifadə edildiyini söyləmək olar. Lakin bu izahat internetin cari mənasını izah edə bilməz, çünki yuxarıdakı izah, yalnız təchizat mənasını ehtiva edir. Web internetdəki xidmətlərdən biridir. O, mətn, qrafika, şəkil, səs və hərəkətli təsvirlərdən ibarət sənədləri internet üzərindən uzaq kompüterlərə ötürür. Bu xidmətin göstərilməsi üçün arxa planda işləyən bir çox proqram təminatı vardır ki, istifadəçi onları görmür və bilmir. Kompüter ekranında gördüyümüz hər bir «web» sənəd “web səhifə” adlanır. Bir şəxs və ya qurum hazırladığı bütün veb səhifələrini bir araya gətirərək veb sayt yarada bilər. Hər bir veb saytın internetdə yerini müəyyən edən bir ünvanı vardır. Bu standart resurs lokatoru adlanır (Uniform Resurs Locator-URL) adlanır.

İstifadəçinin nöqtəyi-nəzərindən baxdıqda veb milyonlarla və milyardlarla məlumat və yayımın yer aldığı hərtərəfli kitabxana, əmtəə və xidmətlərin təklif olunduğu açıq bir bazardır [7, s. 93]. Vebnin təqdim etdiyi imkanlar sayəsində eyni serverdən bir sənəd və ya başqa serverdə yüklənmiş böyük bir sənəd də çağırıla bilər. Hətta serverdə quraşdırılmayan, lakin şəxsin kompüterində olan sənəddən də internet bağlantı

olması şərti ilə internet serverlərinə yüklənmiş sənəd seçilə bilər.

Server isə kompüter şəbəkələrində digər şəbəkə komponentləri (istifadəçiləri) tərəfindən əldə edilə, istifadə edilə və/və ya paylaşıla bilən açıq resursları ehtiva edən kompüter vahididir. Bir şəbəkədə birdən çox server vahidi ola bilər.

Intranet yalnız müəyyən bir qurum və ya təşkilat daxilindəki kompüterləri, yerli şəbəkələri və geniş ərazi şəbəkələrini birləşdirən, əsasən TCP/IP əsaslı şəbəkədir. Intranet vebin kiçik və özəl bir versiyası kimidir. Lokal şəbəkəyə qoşula bilən şəxs burada yerləşən intranetə də qoşula bilər [16, s. 204]. İnternet rəbətə protokolları sayəsində hər kəsin əlinin çata biləcəyi ictimai bir şəbəkə olduğu halda, intranet yalnız müəyyən bir qrup tərəfindən istifadə edilə bilən şəxsi şəbəkədir [17, s. 93]. Buna görə də intraneti internetin kiçik və daha çox spesifikasişdirilmiş versiyası da adlandırmaq olar. Intranet proqramını işə salmaq üçün ayrıca internet bağlantısına ehtiyac yoxdur [16, s. 204].

Intranet hər hansı müəssisə və ya təşkilatın işçiləri arasında əmək bölgüsünün təşkili, əməkdaşlığın təmin edilməsi, qurum və ya təşkilat daxilində məlumat mübadiləsinin aparılması, müxtəlif bölmələrdən olan işçilərin bir araya gələ biləcəyi iş qruplarının yaradılması və hətta satınalmaların həyata keçirilməsi üçün istifadə olunur [16, s. 205].

Extranet bir korporativin korporativdən kənar şəxslərlə məlumatları bölüşmək üçün mövcud telekommunikasiya infrastrukturundan istifadə edərək yaratdığı kompüter şəbəkəsinə verilən addır. Ekstranetlər səlahiyyətli maraqlı tərəflərə təşkilatdan kənar və adətən internet üzərindən şirkət intranetinin müəyyən bölmələrinə giriş imkanını verməklə yaradılır. Extranet texnologiyası bir korporativə digər fiziki və hüquqi şəxslərlə əlaqələr qurmağa, internet üzərindən xidmət və dəstək təklif etməyə, daha əhatəli əməkdaşlıq etməyə və bu əlaqələri tədricən gücləndirməyə imkan verir.

1.3. İnternet provayderlərin hüquqi statusu ilə bağlı tənzimləmələr

İnternet provayderlərin hüquqi statusu onlara verilən hüquqlar, səlahiyyətləri, müəyyən olunmuş vəzifələri və qanunda nəzərdə tutulmuş məsuliyyəti ehtiva edir. Ümumilikdə tədqiqat mövzusu hüquqi məsuliyyətlə bağlı olduğu üçün internet provayderlərin hüquqi statusu əsas etibarilə bu kontekstdən şərh ediləcəkdir.

Hüquqi status baxımdan internet xidməti provayderləri ilə serverlərin fərqləndirilməsi vacibdir. Server rəqəmsal məlumatların saxlandığı maqnit mühiti və şəbəkədəki digər kompüterlərə xidmət göstərən kompüter və ya kompüter programıdır. Əgər serverlər də eyni zamanda xidmət provayderləri deyillərsə, onlar xidmət provayderindən dəstək almalıdırlar. Xidmət provayderləri öz xidmətlərini yerinə yetirmək üçün serverlərdən istifadə edirlər [8, s. 36].

Hüquqi statusla bağlı başlıca məsələ internet provayderlərin müqavilə ilə bağlı məsuliyyət tənzimləmələrində özünü büruzə verir. Telekomunikasiya idarələri mövcud xətlərdən şəxsi xətləri internetə qoşulma xidmətinə təqdim edir. Bu xətlər internet xidmət provayderləri ilə bağlanmış müqavilələrlə ayrılır. Respublikamızda bu sahə üzrə universal telekommunikasiya xidmətlərinin təşkilinə nəzarət edən Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Nazirliyi çərçivəsində müxtəlif kanalları təmin edir. İcarəyə götürülmüş bu rabitə xətlərində aparılan yayımlara görə məsuliyyət daşımaq mümkün deyil. Bu səbəbdən, mərkəzi şəbəkə müxtəlif internet provayderlərin icarəyə götürdüyü xətlərdə edilən yayımlara görə heç bir məsuliyyət daşımır.

Beynəlxalq tənzimləmələrə nəzər salsaq, Avropa İttifaqı qaydalarında ümumi bir məsuliyyət rejimi tənzimlənməmiş, bunun əvəzinə təhlükəsiz liman da adlandırılan xüsusi məsuliyyətdən azad etmə rejimi nəzərdə tutulmuşdur (təhlükəsiz liman müəyyən şərtlər yerinə yetirildiyi müddətcə müəyyən hallarda hüquqi

və ya tənzimləyici məsuliyyəti azaltmaq və ya aradan qaldırmaq üçün qanuni müddəadır) [18]. Bu rejimə uyğun olaraq internet xidmət provayderləri müəyyən xidmət göstərərək müəyyən şərtlərə riayət etmək və müvafiq öhdəlikləri yerinə yetirmək şərti ilə göstərdikləri xidmətə görə məsuliyyət daşıyırlar.

Bir xidmət provayderinin hüquqi məsuliyyət və məsuliyyətdən azad etmə rejimindən faydalanıb-faydalanmayacağına müəyyən edilməsində yerinə yetirilən funksiya və göstərilən xidmətin məzmun provayderi, hostinq provayderi və ya giriş provayderi kateqoriyalarından hansına aid olduğu yol göstəricidir. Azərbaycan qanunvericiliyində host provayderlər və giriş provayderlərin təqdim edilən məzmunu görə heç bir məsuliyyət daşımaması və qanunsuz məzmunundan xəbərdar olduqları təqdirdə bu məzmunu silməli və ya blok etməli olduqları tənzimlənməmişdir [1]. Bu qaydaya əsasən demək olar ki, host provayderləri və giriş provayderləri məsuliyyətdən azad etmə rejiminə tabedir. Məzmun provayderlərinin isə internetdə istifadə üçün hazırladıqları hər cür məzmunun məsul olduğu nizamlanıb, bu tənzimlənmə səbəbi ilə məzmun provayderlərinin təhlükəsiz liman rejimindən faydalana bilməyəcəyini söyləmək olar. Bu kontekstdə, bir qayda olaraq, giriş provayderləri məsuliyyətdən azad edilir, lakin qeyri-qanuni məzmunun bilərəkdən və könüllü olaraq yayımlanması halında məzmun provayderi ilə birlikdə məsuliyyət daşıyır. Hostinq provayderlər də eynilə yerləşdirdikləri məzmunu görə məsuliyyət daşıyırlar və onların qeyri-qanuni məzmunu görə məsuliyyətləri xəbərdar edildikdə başlayır. Odur ki, xidmət provayderinin məsuliyyəti ilə bağlı məhkəmə iddialarında, xüsusi və ya cinayət qanunvericiliyinin müddəaları nəzərə alınmaqla mahiyyəti üzrə qiymətləndirilmə aparılmazdan əvvəl, məsuliyyətdən azad etmə ilə bağlı müddəaları dəyərləndirərək, güzəştə və ya müdafiəyə səbəb ola biləcək məsuliyyətsizliyin

səbəbinin olub-olmadığını müəyyən etmək lazımdır.

1.4. Nəticə

Tədqiqatın yekununda belə bir nəticəyə gəlinmişdir ki, internet provayderlərin aşağıdakı təsnifatı mövcuddur: məzmun provayderi, host provayderi, giriş provayderi. Lakin Azərbaycan

qanunvericiliyində məzmun provayderi əvəzinə internet informasiya ehtiyatının sahibi ifadəsindən istifadə olunur. Bu işə həmin provayderin məsuliyyətini müəyyən etməkdə çətinlik yaradır. Ona görə də milli qanunvericilikdə məzmun provayderi terminindən istifadəni məqsədəuyğun sayırıq.

İstifadə edilmiş mənbələr:

1. “İnformasiya, informasiyalaşdırma və informasiyanın mühafizəsi” haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu // 03 aprel 1998-ci ildə qəbul edilib, № 460-IQ (30 dekabr 2023-cü il tarixdə olan dəyişikliklər): [Elektron resurs]/URL: <https://e-qanun.az/framework/3525>
2. Barış Günaydın. İnternet Yayınıclığı və İfade Özgürlüğü. – Ankara: Adalet Yayınevi, – 2010. – 220 s., Sefer Oğuz. İnternet Alan Adı Haklarının Korunması. – Ankara: Seçkin Yayınevi, – 2014. – 511 s.
3. Fatih Bilgili. İnternet ve Anonim Ortaklık Genel Kurul Toplantısı, Prof. Dr. Necip Kocayusufpaşaoğlu İçin Armağan. – Ankara: Seçkin Yayınevi, – 2004. – 784 s.
4. İçel Kayıhan, Yener Ünver. Kitle Haberleşme Hukuku (Basın, Radyo-Televizyon, Sinema, İnternet). – İstanbul: Beta Yayınevi, – 2005, 6. Baskı. – 610 s., Akçam Bahadır. Suçla Mücadele Edenler İçin İnternet. – Ankara: Türkiye Bilişim Derneği Yayınları, – 1999. – 160 s.
5. Mine Kaya. Almanya’da İnternet Servis Sağlayıcılarının Hukuki Sorumluluğu // – AÜHFD, – 2015, 64.cilt, – 739-774 s.
6. Mine Kaya, Mehmet Bedii. Teknik ve Hukuki Boyutlarıyla İnternete Erişimin Engellenmesi. İstanbul: Oniki Levha Yayınları, – 2010. – 158 s.
7. Mustafa Topaloğlu. Bilişim Hukuku. – Adana: Karahan Yayınevi, – 2005. – 436 s.
8. Oğuz Habip. Elektronik Ortamda Kişisel Verilerin Korunması, Bazı Ülke Uygulamaları ve Ülkemizdeki Durum // Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, – 2013, №3, – s.1-38: [Elektronik kaynak] /URL: <http://dergipark.gov.tr/download/article-file/155549> (12.09.2018)
9. Oğuz Habip. İnternet Ortamında Kişilik Haklarının İhlali ve Korunması. – Ankara: Adalet Yayın evi, – 2012. – 244 s.
10. Sefer Oğuz. Telif Hakkı İhlallerinden İnternet Servis Sağlayıcıların Sorumlulukları // GÜHFD, – 2008, №1-2, – 149-183 s.
11. Sevil Yıldız. İnternet Servis Sağlayıcılar Ve Cezai Sorumlulukları // Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, – 2002, № 3, 2. cilt, – 167-184 s.
12. Sevil Yıldız. Suçta Araç Olarak İnternetin Teknik ve Hukuki Yönden İncelenmesi // Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, – 2007. – 609-623 s.
13. Sibel Özel. Uluslararası Alanda Medya ve İnternette Kişilik Hakkının Korunması. – Ankara: Seçkin Yayınevi, – 2004. – 198 s.
14. Türk Dil Kurumu “internet” sözcüğüne karşılık olarak “genel ağ” kelimesinin kullanılmasını önermiştir. Bknz. Türk Dil Kurumu, Güncel Türkçe Sözlük: [Elektronik kaynak] /URL: http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&kelime=Genel%20A%C4%9F&guid=TDK.GTS.5526d58a6bac13.96289367, (E.T.09.04.2015).
15. Volkan Sırabaşı. İnternet ve Radyo-Televizyon Aracılığıyla Kişilik Haklarına Tecavüz (İnternet Hukuku). – Ankara: Adalet Yayınları, 2. Baskı, – 2007. – 522 s.
16. Doug Lowe. Networking for Dummies. – Indianapolis: John Wiley & sons Publisher; 9th edition, 2009. – 432 p.
17. Joe Casad, Sams Teach Yourself TCP/IP in 24 Hours. – California: Kindle Publisher, – 2009. – 436 p.
18. What Is a Safe Harbor? Types, and How They Are Used,2020: [Electronic resource] / URL: <https://www.investopedia.com/terms/s/safeharbor.asp#:~:text=A%20safe%20harbor%20is%20a%20legal%20provision%20to%20reduce%20or,to%20avert%20a%20hostile%20takeover>

Муршудлу Айсель Иса гызы

ПРАВОВОЙ СТАТУС ИНТЕРНЕТ-ПРОВАЙДЕРОВ

РЕЗЮМЕ

В представленной статье рассмотрено возникновение ответственности интернет-провайдеров, организационно-технические и правовые проблемы, возникающие в этом процессе, а также способы их решения. В статье проанализирована классификация интернет-провайдеров, определено содержание важных для национального правового регулирования изменений, выявлены недостатки норм, связанных с ответственностью интернет-провайдеров, и представлены предложения по их устранению.

Murshudlu Aysel İsa

LEGAL STATUS OF INTERNET PROVIDERS

SUMMARY

In the article, under focus are the emergence of the responsibility of internet providers, organizational-technical and legal problems during this process, as well as their solution methods. The author gives the analysis of the classification of internet providers, determining the content of the amendments important for the national legal regulation, deficiencies in the norms related to the responsibility of internet providers, and makes certain proposals for their elimination.

Redaksiyaya daxilolma tarixi: 15.01.2024
Təkrar işlənməyə göndərilmə tarixi: 17.01.2024
Çapa qəbul olunma tarixi: 20.01.2024